

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ผลการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม ตามแนวคิดทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรม
ที่มีต่อเจตคติการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง

The Effects of Group Counseling Based on the Rational Emotive Behavior Therapy on Attitudes
Toward Prevention of Having Premature Sexual Relationship of Mathayom Suksa V Students
in Mabtaput Panpittayakarn School, Rayong Province

สุวรรณ บุญศรีภูมิ (Suwan Boonseepum)¹ ลัดดาวรรณ ณ ระนอง (Laddawan Na Ranong)²นิรนาท แสนสา (Niranart Sansa)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง ก่อนและหลังการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวคิดทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และเปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลองกับในระยะติดตามผล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย โปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวคิดทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และแบบวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยปรากฏว่า เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร ที่ได้รับการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวคิดทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนดังกล่าว หลังการทดลองกับในระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ การปรึกษาแบบกลุ่ม ทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรม เจตคติ เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มัธยมศึกษา

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

² รองศาสตราจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

Abstract

The objectives of this research were (1) to compare attitudes towards prevention of having premature sexual relationship of Mathayom Suksa V students in Mabtaput Panpittayakarn School, Rayong province, before and after participate group counseling based on the rational emotive behavior therapy; and (2) to compare attitudes towards prevention of having premature sexual relationship of the students at the end of the experiment and during the follow-up period. The research sample consisted of 15 Mathayom Suksa V students in Mabtaput Panpittayakarn School, Rayong province, who were randomly selected and then assigned as members of the experimental group. The research instruments were a group counseling program based on the rational emotive behavior therapy, and a scale to assess attitude towards the prevention of having premature sexual relationship, with reliability coefficient of .93. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test. Research findings showed that (1) the post-experiment attitude towards prevention of having premature sexual relationship of Mathayom Suksa V students in Mabtaput Panpittayakarn School, who participate group counseling based on the rational emotive behavior therapy, was significantly higher than their pre-experiment counterpart attitude at the .05 level of statistical significance; and (2) no significant difference was found between the students' attitudes towards prevention of having premature sexual relationship at the end of the experiment and during the follow-up period.

Keywords: Group counseling, Rational emotive behavior therapy, Attitude, Premature sexual intercourse, Mathayom Suksa

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

บทนำ

ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยีเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในสังคมยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ทำให้สภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม แต่การพัฒนามักส่งผลให้องค์ประกอบต่างๆ ทางสังคมเกิดสภาพเสียสมดุล นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งระดับบุคคลและระดับสังคม ความตระหนักทางด้านศีลธรรม จริยธรรมเริ่มเสื่อมลง ความสัมพันธ์ในครอบครัวเริ่มสั่นคลอน เกิดปัญหาที่ซับซ้อนและยากแก่การแก้ไขมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาพฤติกรรมทางเพศก่อนสมรส (พรทิพย์ รินนาศักดิ์, 2551, น. 1)

ทัศนคติของวัยรุ่นชาย เกี่ยวกับความรักและความสัมพันธ์ทางเพศในวัยรุ่นชาย อายุ 9-19 ปี ผลการศึกษาเป็นที่น่าสนใจว่า วัยรุ่นชาย ในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย มีบริบททางความคิด ใกล้เคียงกัน โดยไม่ขึ้นกับสังคมแวดล้อม ศาสนา อาชีพ วัยรุ่นชายมองว่า การมีความรักและมีเพศสัมพันธ์เป็น เรื่องธรรมดา เหตุผลของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เป็นการอยากรลอง และเกิดอารมณ์จากสื่อกระตุ้น เมื่อมีครั้งแรกแล้ว ครั้งต่อไปก็จะตามมา วัยรุ่นชายหญิงในชนบทมีมุมมองว่า สังคมไทยให้คุณค่า เพศชายในเรื่องการมีประสบการณ์ทางเพศ โดยมองว่าเป็นเรื่องปกติของผู้ชาย และผู้ชายไม่มีอะไรเสียหาย ในขณะที่ปฏิบัติต่อเด็กสาวในทางตรงข้าม นอกจากนี้ ฝ่ายชายยังมีอำนาจเหนือฝ่ายหญิงและเป็นผู้ตัดสินใจ ในการเลือกวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ (ศิริพร จิรวัฒน์กุล, 2559, น. 3) ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนั้น นับวันก็ยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเป็นลำดับ เป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ หากมีการสร้างภูมิคุ้มกันขึ้นดี เพื่อป้องกันไม่ให้วัยรุ่นก้าวล่วงสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เช่น การให้ความรู้ การสร้างความเข้าใจ ตลอดจนการสร้างเจตคติที่ดีต่อการมีเพศสัมพันธ์ หรือการเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องและเหมาะสม การปรับหลักสูตรให้เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติของวัยรุ่น ส่งเสริมให้วัยรุ่นเห็นคุณค่าในตนเอง รู้จักคิดอย่างรอบคอบ รู้จักระงับอารมณ์และแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่เหมาะสม และการเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารแบบสองทาง มีการให้การปรึกษาที่ถูกต้องเพื่อสร้างความตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรก็จะสามารถแก้ปัญหาเรื่องเพศได้ (สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์, 2551, น. 1)

ปัจจุบันผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง ทั้งในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนมาโดยตลอด และพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จะมีพฤติกรรมชู้สาว มีการคบหาเพื่อนต่างเพศแบบคู่รัก และการวางตัวสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากพัฒนาการของนักเรียนในวัยนี้ เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กเข้าสู่ภาวะการเจริญเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นหรือวัยเจริญพันธุ์ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกายและจิตใจเกิดขึ้นหลายอย่างโดยมีฮอร์โมนเป็นตัวกระตุ้น นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ จิตใจและความรู้สึก เริ่มมีความสนใจ ฟังพอใจต่อเพศตรงข้าม เริ่มมีอารมณ์ทางเพศหรือมีความต้องการทางเพศเกิดขึ้น (องค์การแพธ, 2551, น. 72-73) ผู้วิจัยจึงมีความตั้งใจที่จะช่วยเหลือให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง ได้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรด้วย ซึ่งปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อเจตคติทางเพศ ได้แก่ 1) ประสบการณ์ในการได้รับการเลี้ยงดู และการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศ จะกำหนดบุคลิกภาพและเจตคติทางเพศของแต่ละบุคคลให้มีความแตกต่างกัน 2) ความเชื่อที่เหมือนกันของแต่ละบุคคลที่มีสัมพันธ์ภาพต่อกันเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้เจตคติทางเพศได้ และ 3) กลุ่มเจตคติของบุคคลย่อมขึ้นอยู่กับบุคคล

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ในกลุ่มที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ กลุ่มที่มีความเชื่อเหมือนกันในค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณี ก็ย่อมมีเจตคติที่ดีต่อกัน (พงษ์สันต์ เจริญอ่อน, 2550, น. 71)

ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรมมีแนวคิดที่ว่าอารมณ์และเหตุผลของบุคคลมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยที่การคาดคิดและการรับรู้ต่อสภาพการณ์ต่างๆ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้สึกซึ่งจะส่งผลต่อการกระทำของบุคคลซึ่งทฤษฎีนี้จะเน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของมนุษย์และมีความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ว่า มนุษย์เป็นบุคคลที่มีคุณค่าและรู้จักคิด รวมทั้งสามารถพัฒนาโครงสร้างของความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อที่บุคคลมีต่อตนเองและผู้อื่นในด้านที่ดีงาม เป็นส่วนที่ช่วยพัฒนาไปสู่การรู้จักตนเองอย่างแท้จริง การมีความคิดในด้านทำร้ายตนเอง ลงโทษตนเอง ความต้องการเป็นบุคคลสมบูรณ์แบบ การไม่ยอมรับลักษณะด้านลบที่มี เป็นส่วนที่ขัดขวางต่อการพัฒนาไปสู่การรู้จักตนเองอย่างแท้จริง โดยมีเป้าหมายเพื่อให้บุคคลยอมรับความเป็นจริงตามการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งจุดบกพร่องของตนเอง และพยายามใช้ความสามารถของตนเองพัฒนาเป้าหมายในชีวิตที่เป็นไปตามสภาพความเป็นจริงสามารถรับผิดชอบต่อตนเอง พึ่งตนเองได้เต็มความสามารถที่ตนเองมีอยู่ การรู้จักขอรับเมื่อต้องการความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม โดยผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของสมาชิกกลุ่ม (วันเพ็ญ อัสวศิริปะกุล, 2539, น.1)

การศึกษาผลการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะทำให้ให้นักเรียนตระหนักถึงผลดีของการป้องกันความเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นแนวทางในการลดพฤติกรรมเสี่ยง ทั้งยังทำให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรวัยรุ่นให้มีประสิทธิภาพและเป็นอนาคตที่ดีของสังคม ซึ่งผลการวิจัยนี้ จะสามารถอำนวยการนโยบายให้แก่สถานศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการประสานความร่วมมือกำหนดแนวทางและแนวปฏิบัติในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิต และปัญหาสังคมอีกนานัปการ เนื่องด้วยผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่สาเหตุ อันจะส่งผลให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้มีความยั่งยืนและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์

1. เปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวคิดทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการทดลองกับระยะติดตามผล

นิยามศัพท์

1. การให้การปรึกษาแบบกลุ่ม หมายถึง การที่บุคคลที่มีความต้องการหรือปัญหาที่คล้ายกันหรือตรงกัน ต้องการปรับปรุงตนเองในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือต้องการจะแก้ไขปัญหาใดปัญหาหนึ่งร่วมกัน มารวมกันเป็นกลุ่มเพื่อปรึกษาหารือซึ่งกัน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

และกันโดยมีผู้ให้การปรึกษาเป็นผู้ช่วยเหลือกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มประมาณ 7-9 คน ต่อผู้ให้การปรึกษา 1 คน สมาชิกของกลุ่มจะร่วมกันคิด แลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อให้เกิดความคิดเห็นต่างกัน การกระทำต่างกัน ทำให้เกิดการปฏิบัติงานโดยร่วมมือกัน เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละคน ได้เสนอแนะความคิดเห็นต่างๆ ซึ่งทำให้สมาชิกเกิดความภาคภูมิใจว่าตนเองสามารถให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่กลุ่มได้

2. ทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนเป็นกลุ่ม เพื่อปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยมีขั้นตอนการให้การปรึกษา 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นเริ่มต้นให้การช่วยเหลือ

1) ผู้ให้การปรึกษากล่าวทักทายนักเรียนในกลุ่ม เพื่อสร้างความคุ้นเคยและสร้างสัมพันธภาพ เพื่อให้เกิดความไว้วางใจในการรับคำปรึกษาแบบกลุ่ม

2) ผู้ให้การปรึกษาแจ้งวัตถุประสงค์ของการให้การปรึกษาในแต่ละครั้ง

2.2 ขั้นเปลี่ยนแปลงกลุ่ม

ผู้ให้การปรึกษาทบทวนบทบาทของผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษาให้เข้าใจถึงกฎ ระเบียบ ข้อตกลง ในการปฏิบัติร่วมกันของสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับการเข้ารับการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม

2.3 ขั้นดำเนินการให้การปรึกษา

1) สมาชิกกล่าวถึงประสบการณ์เรื่องเพศ เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การวางตัวเมื่ออยู่กับเพื่อนต่างเพศ การคบหากับเพื่อนต่างเพศแบบคู่รัก การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก และการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา (Activating event = A)

2) สมาชิกแสดงความเชื่อเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การวางตัวเมื่ออยู่กับเพื่อนต่างเพศ การคบหากับเพื่อนต่างเพศแบบคู่รัก การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก และการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น (Belief system = B)

3) สมาชิกในกลุ่มทุกคนพิจารณาปฏิกริยาหรือผลที่ตามมาด้านอารมณ์หรือพฤติกรรมที่เกิดจากความเชื่อนั้นๆ (Consequence = C)

4) สมาชิกวิเคราะห์ วิจัยและโต้แย้ง ความเชื่อที่ไร้เหตุผล หรือความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล (Disputing intervention = D)

5) สมาชิกช่วยกันสรุปผล จากการวิเคราะห์ วิจัย และโต้แย้งความคิดที่ไร้เหตุผล โดยเน้นการอธิบายทั้งในระหว่างการให้การปรึกษาและในชีวิตจริง จากการนำความคิดใหม่ที่มีเหตุผลไปปฏิบัติหลังการให้การปรึกษาในแต่ละครั้ง (Effect = E)

6) สมาชิกเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกชุดใหม่ที่สมเหตุผล ผลลัพธ์สุดท้ายคือการมีเจตคติที่ดีต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (New Feeling = F)

2.4 ขั้นยุติการให้การปรึกษา

1) การให้การปรึกษาและผู้ให้การปรึกษาร่วมกันเพิ่มเติมพร้อมกับถามสมาชิกในกลุ่มว่าได้รับอะไร และได้ให้อะไรกับเพื่อนในกลุ่มบ้างในการรับคำปรึกษาแต่ละครั้งและจะนำไปปฏิบัติอย่างไร

2) ผู้ให้การปรึกษา นัดหมาย วันเวลาและสถานที่ในการให้การปรึกษาครั้งต่อไป

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

3. เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก ความคิดเห็น และพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเอาตัวรอดจากการมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งทางร่างกายกับเพศตรงข้ามจนถึงขั้นร่วมเพศก่อนวัยที่เหมาะสม ซึ่งแบ่งเจตคติออกเป็น 3 ด้าน คือ

3.1 ด้านความรู้ ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการป้องกันตนเองไม่ให้ไปมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ได้แก่ การรู้จักรักษานวลสงวนตัว การปฏิเสธเมื่อเพื่อนต่างเพศหรือคู่รักชักชวนไปมีเพศสัมพันธ์ และการตระหนักปัญหาที่เกิดขึ้นหลังการมีเพศสัมพันธ์

3.2 ด้านความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการป้องกันตนเองไม่ให้ไปมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ได้แก่ ความรู้สึกพอใจ ความรู้สึกเห็นคุณค่าของตนเอง ความรู้สึกกลัวและความรู้สึกผิด

3.3 ด้านพฤติกรรม หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่จะแสดงออกต่อการป้องกันตนเองไม่ให้ไปมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ได้แก่ การป้องกันตนเองไม่ให้ไปมีเพศสัมพันธ์ การปฏิเสธ การหลีกเลี่ยงและระมัดระวังตัวไม่ให้ไปมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยที่เหมาะสม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การศึกษาผลการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง ผู้วิจัยได้กำหนดประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้

1. ทราบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง ก่อนและหลังการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวคิดทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม แล้วนำไปพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการไปมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนในระดับอื่นได้

2. ทราบผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง หลังการทดลองกับระยะติดตามการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวคิดทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม แล้วนำไปขยายผลแก่ครูท่านอื่นในการช่วยเหลือนักเรียนให้มีเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง ปีการศึกษา 2560 จำนวน 240 คน โดยมีการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่มจำนวน 40 คน จากนั้นสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชุด คือ

2.1 เครื่องมือในการทดลอง

โปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมที่มีต่อเจตคติ การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ขั้นตอนการสร้างโปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม มีดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนการสร้างโปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมที่มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับลักษณะของปัญหาและสภาพนักเรียน

2. ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3. ผู้วิจัยนำโปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไข

4. ผู้วิจัยนำโปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ที่สร้างขึ้นหาค่าความตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) ของแบบวัด เจตคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้วยวิธีการหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Index Of consistency: IOC) ระหว่างเนื้อหาในแบบวัดกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยนำไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านพิจารณาข้อความในแบบทดสอบที่สร้างขึ้น จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ค่า IOC มีค่าเท่ากับ 0.92 แสดงว่าแบบวัดเจตคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรใช้ได้ แล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบอีกครั้ง

5. ผู้วิจัยนำโปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมที่ปรับปรุงแล้วไปดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 3 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง จำนวน 15 คน สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ รวมจำนวน 10 ครั้ง

โปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมรายละเอียด โดยสรุปของโปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม มีดังนี้

- ครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศ และการสร้างสัมพันธ์ภาพ
- ครั้งที่ 2 สำรวจเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
- ครั้งที่ 3 ปัญหาที่เกิดจากตัวเองต่อการมีเพศสัมพันธ์
- ครั้งที่ 4 ปัญหาที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมต่อการมีเพศสัมพันธ์
- ครั้งที่ 5 การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์
- ครั้งที่ 6 การปฏิบัติตนกับคนรักหรือเพื่อนต่างเพศ
- ครั้งที่ 7 การปฏิบัติตนเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ครั้งที่ 8 ทักษะการปฏิเสธเมื่อเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

ครั้งที่ 9 การฝึกวิธีการสร้างสัมพันธ์ภาพและการสื่อสารด้านการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ครั้งที่ 10 ปัจจัยนิเทศและปิดกลุ่มการให้การปรึกษา

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม

วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ขั้นตอนการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับลักษณะของปัญหาของนักเรียน

2. ผู้วิจัยสร้างแบบวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3. ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไข

4. ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ที่สร้างขึ้นหาค่าความตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) ของแบบวัดเจตคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of consistency : IOC) ระหว่างเนื้อหาในแบบวัดกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านพิจารณาข้อความในแบบทดสอบที่สร้างขึ้น จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ค่า IOC ที่มีค่า 0.5 ขึ้นไปแสดงว่า แบบวัดเจตคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรใช้ได้ แล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง

5. ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน และนำไปหาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23-0.70 ได้ข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้ 48 ข้อ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

6. นำแบบวัดเจตคติ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ที่ผ่านการหาค่าอำนาจจำแนกได้ตามเกณฑ์ ไปหาค่าความเที่ยงตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1970 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 104) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.93 แล้วนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1) ขั้นตอนเตรียมการทดลอง

(1) ทำหนังสือขอความร่วมมือจาก โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง เพื่อขอเก็บข้อมูลและทำการทดลอง

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

(2) ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสาร งานวิจัย และตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

(3) ผู้วิจัยสร้างแบบวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ชนิด 5 ระดับ

(4) นำแบบวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

(5) นำผลการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับสิ่งที่วัด (Index of Item-Objective Congruence: IOC)

(6) นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาตาปุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

(7) นำคะแนนที่ได้จากการทดลองใช้แบบสอบถาม มาตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเที่ยง

(8) จัดพิมพ์แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.2) ขั้นตอนการ

(1) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมโดยผู้วิจัยเป็นผู้ให้การปรึกษากลุ่ม จำนวน 10 ครั้งละ 55 นาที สัปดาห์ละ 2 ครั้ง

(2) หลังจากการทดลองสิ้นสุดลงผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบวัดเจตคติ อีกครั้งเพื่อเก็บคะแนนไว้เป็นการทดลองครั้งหลัง post test นำผลที่ได้จากการตอบแบบวัดเจตคติมาตรวจให้คะแนนและนำไปวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยหาค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรระหว่างก่อนและหลังการทดลองโดยใช้การทดสอบค่าที่ t-test

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับสูงกว่าก่อนการให้การปรึกษาซึ่งอยู่ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) นักเรียนมีเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาตาปุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง หลังการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรสูงกว่าหลังได้รับการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรมซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง หลังการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมอยู่ในระดับที่สูงกว่าก่อนการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรม ซึ่งผลที่ได้นี้สอดคล้องกับทฤษฎีการให้การศึกษาของ จิราพร รัตนพงษ์ (2553) ได้ศึกษาผลการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรมที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสามบ่อวิทยาจังหวัดสงขลา

จากเหตุผลดังกล่าว และจากแบบสังเกตพฤติกรรมโดยรวม พบว่า ก่อนทดลองนักเรียนส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเชิงลบ เช่น สนทนากันสองต่อสองในที่ลับตา เดินจับมือกับคนรักในที่สาธารณะ การมีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของความรัก การมีเพศสัมพันธ์หลายคนถือว่าเป็นเรื่องเท่ เป็นต้น แต่เมื่ออยู่ในระหว่างการทดลองนักเรียนกลับมีพฤติกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในเชิงบวกมีพฤติกรรมเกี่ยวกับทางเพศที่เหมาะสม ซึ่งผู้วิจัยได้จัดให้นักเรียนได้ร่วมทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและกล้าเปิดเผยความในใจให้เพื่อนสมาชิกได้รับรู้ความรู้นึกคิดและแสดงออกอย่างมีเหตุผลช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองและควบคุมตนเองได้ จึงสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรมหลังจากได้รับการศึกษาแล้วมีเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรสูงกว่าก่อนได้รับการศึกษา

2. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังได้รับการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจด้านความรู้สึกและด้านพฤติกรรมกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่กล่าวไว้ว่า เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยอง หลังการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลที่ได้นี้สอดคล้องกับทฤษฎีการให้การศึกษาของ จิราพร รัตนพงษ์ (2553) เจตคติต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิงหลังได้รับการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรม ด้านความรู้ความเข้าใจด้านความรู้สึกและด้านพฤติกรรมกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการให้การศึกษาของ Block, (1978, pp. 61-65) ได้จัดโปรแกรมการให้การศึกษาตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อเพิ่มคะแนนเรียนลดพฤติกรรม รบกวนในชั้นเรียนและลด พฤติกรรมหนีเรียน

จากเหตุผลดังกล่าวและจากแบบสังเกตพฤติกรรมโดยรวม พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมที่เหมาะสมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในเชิงบวกทั้งระหว่างการทดลองและหลังการทดลอง เนื่องจากการที่นักเรียนได้รับการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรมทำให้นักเรียนมีความคิดอย่างเป็นระบบขั้นตอนเป็นผลให้นักเรียนรักษารูปแบบการคิดอย่างมีเหตุผล ต่อเจตคติการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรแม้ว่าจะผ่านไปโดยไม่ได้รับการให้การศึกษาอีกแต่เจตคติที่ดีต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ก็ยังคงอยู่ไปสู่ระยะติดตามผลได้ จึงสรุปได้

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ว่าเจตคติต่อการ ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนหลังได้รับการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎี
พิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรมกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ให้กับครูที่ปรึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน
ควรโดยศึกษาทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรมให้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการนำไปใช้

1.2 ควรนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ให้กับครูที่จัดการเรียนการสอนสุขศึกษาและพลศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการ
ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรให้ได้รับความรู้สึกรู้สีก่อนคิดและแสดงออกอย่างมีเหตุผล ช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเอง
และควบคุมตนเองได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการใช้โปรแกรมการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และ
พฤติกรรมไปปรับใช้และสร้างเจตคติที่ดีให้กับนักเรียนในด้านต่างๆ เช่น ด้านติดเกม ด้านติดบุหรี่ ด้านการดื่มสุรา

2.2 ควรมีการศึกษาผลการใช้โปรแกรมการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์และ
พฤติกรรมในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่นนักเรียนในระดับประถมศึกษาเพื่อขยายผลการศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

จิราพร รัตนพงษ์. (2553). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมที่มีต่อเจตคติต่อ
การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสามบ่อวิทยา จังหวัด
สงขลา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

พรทิพย์ รินนาศักดิ์. (2551). สาเหตุและแนวทางแก้ไขพฤติกรรมแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.

สิทธิพงษ์ วงศ์วิวัฒน์. (2551). ปัจจัยการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: ครุ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

องค์การแพธ. (2551). คู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาชั้น
ปีที่ 1. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เออร์เจน แทค.

Block, J.H. 1972. Student Learning and the Setting of Mastery Performance Standards, Educational
Horizons, 50(1972), 183-190.